

Mângâierea Domnului...

Eugenia Calancea

Observăm cum trece timpul întotdeauna,
Fiecare ființă de ieri se transformă acum,
Ne schimbăm coloritul cu toții în felul său,
Speram că în bine, așa cum vrea Dumnezeu.

Fiecare culoare ce apare sperăm să fie ceva,
Simbolul de viață a unei inimi ce o reprezintă,
Iar doliul se ascunde în spatele unei dureri,
O stare de spirit neplăcută fără de mângâieri.

Cei cu dușmănie, minciună ce duc la hoție,
Vin acum spre noi cu multă prostie,
Iar cei curați muncesc și fac bine oricui,
Ajutând bolnavii cărora vrei să te supui.

În fiecare zi, tu Doamne fă o trezire,
Adu bucurie și dă Doamne multă iubire,
Pe cei ce sunt buni nu-i duce-n noroi,
Alungă păcate și-mbracă-i cu haine noi.

Acum pentru noi greutățile sunt vise,
Te rugăm mult să ne dai cele promise,
Lângă noi Doamne, am vrea ca să rămâi,
Pe cel ce e-n necaz am vrea să-l mângâi.